

tisk, må man sige at der er dybe problemer i det her.

Vi har et samfund, hvoraf 70 pct. af kvinderne og 79 pct. af mændene, der er ude på arbejdsmarkedet, og . . .

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er taletiden ved at være udløbet.

Thorstein Theilgaard (SF):

Jeg skal gøre det meget kort.

På de tre områder vil vi meget gerne gøre noget fra Folketingets side. Det vil vi gerne have Venstre med til sammen med andre gode kræfter, men det her lovforslag kan vi ikke støtte. Vi synes, det er et bagstræberisk forslag.

Inge Refshauge (DF):

Dansk Folkeparti kan støtte det meste af forslaget. Vi mener, det er en god idé at give forældre valgfrihed til at få passet deres børn. Kommunerne får jo fortsat lov til at bestemme, hvor mange pladser der skal være i kommunalt regi, og dermed mener vi at den økonomiske styring bevares.

Forældrene kan vælge den ordning, de finder bedst for netop deres børn, og lovforslaget her sikrer forældrene frit valg. De får lejlighed til at vælge den kvalitet og service, som lige passer til deres behov, og i rapporten fra maj 1999, »Friere valg på det kommunale serviceområde«, dokumenteres det, at der er meget større tilfredshed på området med det frie valg. Forældrene får indflydelse på børnenes pasning, og fleksibiliteten bliver øget. Det er der nemlig meget brug for, efterhånden som arbejdsmarkedet ændrer sig.

Vi i Dansk Folkeparti er med på, at den nuværende ordning, som desværre ikke findes i alle landets kommuner, bliver udvidet og gøres mere brugervenlig.

Så er der den anden del af forslaget, som vi er lidt i tvivl om, nemlig når valgmuligheden kan udvides, hvis kommunerne vælger at give forældre tilskud til at passe deres egne børn. Forældre, der vælger det, kan så oppebære 85 pct. af prisen på den billigste alderstidssvarende plads i kommunen. Der vil sikkert være forældre, der vælger denne form for pasning. De skal så også være klar over, at der kun gives tilskud til pasning af tre børn.

I Dansk Folkeparti vil vi gerne i udvalget have nogle flere oplysninger netop omkring det, hr. Jens Heimburger var inde på med et

økonomisk loft, og så vil vi også gerne have, at det skal være muligt, at forældrene skal komme med et dokumenteret behov, for at vi ikke kommer ud i det, fru Inge Bierbaum mente, at forældre, der går hjemme og passer deres børn, så pludselig finder ud af, at nu kan de få penge for det, og så melder sig på banen.

Det er nogle af de ting, vi er nødt til at diskutere i dette lovforslag, men vi går meget positivt ind i udvalgsbehandlingen.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Man kan sige, at forslaget ligner noget af det, der har været fremme før, især fra Venstres side, idet det jo drejer sig om det frie valg. Det drejer sig om, at pengene følger borgeren, hvad enten det er et barn, en patient eller en skatteyder.

Så er det sådan rundet op, og jeg har forstået det rigtigt, kan jeg se på Venstres ordfører.

Men jeg vil tillade mig at dele det op i to, for den del af det, der tilsigter at give forældrene et friere valg, kan vi godt fra CD's side tilslutte os. Det synes vi er en god idé, for jeg er også vidende om, at man i nogle kommuner har stillet forældrene over for det her, og så har man sat noget i gang, som fungerer vældig godt, og man er meget tilfreds med det. Men så ændrer kommunen sin opfattelse af det, idet man hellere vil have en anden struktur, og så lukker man det og placerer børnene hver for sig. Jeg vil hellere have, at når det kører godt, så skal det være sådan.

Altså den del med det friere valg kan vi fra CD's side godt støtte, men om den anden del af det – som jeg kan høre får nogle undertoner nu, der lidt ligner dem i spørgetiden i dag, og det vil jeg meget nødtigt bevæge mig ind i, med hensyn til, hvor mange børn man så må lægge sig til og få tilskud fra det offentlige til – vil jeg sige, at vi dybtliggende er uenige i det synspunkt, at man skal have penge for at gå hjemme og passe sine egne børn.

Når jeg siger det, så er det, fordi det historisk er sådan, at jeg i 1978 foreslog det oppe fra den talerstol, og da var forholdene ganske anderledes, altså både økonomisk og arbejdsmarkeds-mæssigt og familiemæssigt. Der er ingen grund til at blive ved med at holde fast i det.

Så vil jeg sige, at jeg tror, det vender den tunge ende nedad, fordi de, der kommer til at gå derhjemme, bliver de lavtlønnede, og det bliver i meget høj grad kvinderne, og det har jeg ingen idé om er en særlig god idé.